# HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta)

8 octombrie 2008 *

În cauza T-411/06,

**Sogelma – Società generale lavori manutenzioni appalti Srl,** cu sediul în Scandicci (Italia), reprezentată de E. Cappelli, P. De Caterini, A. Bandini și A. Gironi, avocați,

reclamantă,

împotriva

**Agenției Europene pentru Reconstrucție (AER),** reprezentată inițial de domnul O. Kalha, ulterior de domnul M. Dischendorfer, iar în cele din urmă de domnul R. Lundgren, în calitate de agenți, asistați de S. Bariatti și F. Scanzano, avocați,

pârâtă,

* Limba de procedură: italiana.

susținută de

**Comisia Comunităților Europene,** reprezentată de domnii P. van Nuffel și L. Prete, în calitate de agenți,

intervenientă,

având ca obiect o cerere de anulare a deciziilor emise de AER de anulare a licitației pentru contractul de lucrări cu numărul de referință EuropeAid/120694/D/W/YU și de organizare a unei noi licitații, precum și o cerere de reparare a prejudiciului ce se pretinde a fi fost suferit,

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ
AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera a opta),

compus din doamna M. E. Martins Ribeiro, președinte, domnii S. Papasavvas și A. Dittrich (raportor), judecători,

grefier: domnul J. Palacio González, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 18 iunie 2008,

pronunță prezenta

## Hotărâre

### Cadrul juridic

1 Agenția Europeană pentru Reconstrucție (AER) a fost instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2454/1999 al Consiliului din 15 noiembrie 1999 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1628/96 privind ajutorul acordat Bosniei-Herțegovina, Croației, Republicii Federale Iugoslavia și Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei, în special prin crearea AER (JO L 299, p. 1).

2 Regulamentul (CE) nr. 1628/96 al Consiliului din 25 iulie 1996 (JO L 204, p. 1) a fost abrogat prin articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2666/2000 al Consiliului din 5 decembrie 2000 privind ajutorul acordat Albaniei, Bosniei-Herțegovina, Croației, Republicii Federale Iugoslavia și Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1628/96, precum și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3906/89 și (CEE) nr. 1360/90 și a Deciziilor 97/256/CE și 1999/311/CE (JO L 306, p. 1). Dispozițiile Regulamentului nr. 1628/96, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2454/1999 privind crearea și modul de funcționare a AER, au fost reluate și modificate prin Regulamentul nr. 2667/2000 al Consiliului din 5 decembrie 2000 privind Agenția Europeană pentru Reconstrucție (JO L 306, p. 7, Ediție specială, 11/vol. 22, p. 46).

3 Potrivit articolului 1 din Regulamentul nr. 2667/2000, în ceea ce privește asistența comunitară prevăzută la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 2666/2000 în favoarea Serbiei și Muntenegrului, Comisia poate delega către AER executarea acesteia. Potrivit

articolului 2 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 2667/2000, AER poate fi însărcinată de către Comisie cu toate operațiunile necesare punerii în aplicare a programelor pentru reconstrucția Serbiei și a Muntenegrului și în special cu pregătirea și cu evaluarea licitațiilor, precum și cu atribuirea contractelor. În plus, potrivit articolului 3 din acest Regulament, AER are personalitate juridică.

**Istoricul cauzei**

4 La 7 septembrie 2005, AER a publicat în Suplimentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO S 172) un anunț de participare potrivit procedurii deschise, cu numărul de referință EuropeAid/120694/D/W/YU și privitor la atribuirea contractului de achiziții publice de lucrări „Restabilirea liberei navigații (înlăturarea dispozitivelor neexplodate) pe căile de navigație interioară, Republica Serbia, Serbia și Muntenegru” (denumit în continuare „anunțul privind licitația”).

5 Potrivit anunțului privind licitația și punctului 2 din instrucțiunile către ofertanți care figurau în dosarul licitației, proiectul prevăzut trebuia să fie finanțat de AER, iar autoritatea contractantă trebuia să fie ministerul sârb al investițiilor de capital.

6 Punctul 16 litera x) din anunțul privind licitația, precum și punctul 4.2 litera x) din instrucțiunile către ofertanți prevedeau drept „criterii minime de selecție” a contractantului că întregul personal-cheie trebuia să dispună de cel puțin 10 ani de experiență profesională adecvată.

7 La punctul 37 din instrucțiunile către ofertanți erau prevăzute următoarele:

„Căi de atac

(1) În cazul în care un ofertant se consideră nedreptățit ca urmare a unei erori sau a unei neregularități comise în cadrul unei proceduri de atribuire a contractului de achiziții publice, acesta poate să prezinte situația direct [AER] și să informeze Comisia. [AER] trebuie să răspundă într-un termen de 90 de zile de la data primirii reclamației.

(2) În cazul în care a fost informată de existența unei astfel de plângeri, Comisia comunică opinia sa către [AER] și încearcă să găsească, în măsura posibilului, o soluție de compromis între ofertantul petiționar și [AER].

(3) În cazul în care procedura prezentată anterior eșuează, ofertantul poate să recurgă la procedurile stabilite de Comisia Europeană."

8 Anterior termenului limită definitiv pentru prezentarea ofertelor, AER a primit trei oferte, prezentate de un consorțiu constituit din reclamantă, Sogelma – Società generale lavori manutenzioni appalti Srl și din societatea croată DOK ING RAZMINIRANJE d.o.o. (denumită în continuare „DOK ING"), respectiv de alte două consorții.

9 La 10 martie 2006, AER a procedat la deschiderea plicurilor în ședință publică. Oferta reclamantei prevedea un preț inferior celor propuse de concurenții săi.

10 La 14 și la 22 martie 2006, AER a trimis ofertanților cereri de clarificare. Cea de a doua cerere avea ca obiect, în special, curriculum vitae al personalului-cheie prezentat. Toți ofertanții au răspuns la cererile de clarificare în termenele stabilite de AER.

11 Printr-o scrisoare datată 9 octombrie 2006, AER a adus la cunoștința reclamantei faptul că licitația în cauză a fost anulată ca urmare a împrejurării că niciuna dintre ofertele primite nu îndeplinea condițiile tehnice aplicabile. În ceea ce privește oferta reclamantei, AER a indicat că, printre membrii personalului-cheie prezentat, „Superintendent Survey Team" nu îndeplinea condițiile prevăzute la punctul 16 litera x) din anunțul privind licitația și la punctul 4.2 litera x) din instrucțiunile către ofertanți.

12 Printr-o scrisoare din 19 octombrie 2006 (datată în mod eronat 19 septembrie 2006), reclamanta a solicitat o copie a deciziei de anulare a procedurii de licitație (denumită în continuare „decizia de anulare a licitației") și a procesului-verbal aferent. În plus, aceasta face referire, în cuprinsul scrisorii, la posibilitatea de a iniția o procedură de negociere în conformitate cu articolul 30 din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

13 Printr-o scrisoare din 13 noiembrie 2006, reclamanta a reiterat această solicitare și a cerut AER să adopte o decizie motivată cu privire la inițierea unei proceduri de negociere sau la neinițierea unei astfel de proceduri.

14 Printr-o scrisoare din 1 decembrie 2006, reclamanta a solicitat de la AER câte o copie a tuturor proceselor-verbale ale comitetului de evaluare care a examinat ofertele prezentate ca răspuns la anunțul privind licitația, o copie a procesului-verbal al ședinței publice de deschidere a plicurilor, precum și o copie a deciziei de anulare a licitației și a procesului-verbal corespunzător, întemeindu-se pe articolul 6 din Regulamentul (CE)

nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

15 Printr-o scrisoare din 14 decembrie 2006, AER a precizat reclamantei că și-a exercitat dreptul de a anula licitația și de a iniția o nouă licitație întrucât condițiile tehnice „fuseseră considerabil modificate". În plus, aceasta a arătat că, exceptând constatarea potrivit căreia ofertele primite nu îndeplineau condițiile tehnice, comitetul de evaluare nu a formulat nicio observație. În anexa la această scrisoare, AER a comunicat procesul-verbal al ședinței de deschidere a plicurilor.

**Procedura și concluziile părților**

16 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 22 decembrie 2006, reclamanta a introdus prezenta acțiune, arătând că acționează în nume propriu și ca mandatară a societății DOK ING.

17 Prin ordonanța președintelui Camerei a doua a Tribunalului din 4 iunie 2007, a fost admisă cererea de intervenție formulată de Comisie în susținerea concluziilor AER.

18 Comisia a depus un memoriu în intervenție. Reclamanta a prezentat observații cu privire la acest memoriu în termenul prevăzut.

19 Ca urmare a înlocuirii parțiale a judecătorilor Tribunalului, cauza a fost atribuită unui nou judecător raportor. Acesta a fost ulterior repartizat la Camera a opta, căreia prezenta cauză i-a fost prin urmare atribuită.

20 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a opta) a decis deschiderea procedurii orale și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, a invitat părțile să răspundă în scris la întrebări. Acestea au dat curs respectivei solicitări în termenul prevăzut.

21 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 18 iunie 2008.

22 Reclamanta a solicitat Tribunalului:

— anularea deciziilor AER având ca obiect:

— anularea licitației;

— organizarea unei noi licitații;

— obligarea AER la indemnizarea reclamantei pentru prejudiciul suferit, în măsura precizată în cererea introductivă;

— obligarea AER la plata cheltuielilor de judecată.

23 AER a solicitat Tribunalului:

— declararea acțiunii ca inadmisibilă sau, în subsidiar, respingerea acesteia ca nefondată;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

24 Comisia a solicitat Tribunalului:

— declararea ca inadmisibilă a acțiunii în anulare sau, în subsidiar, respingerea acesteia ca nefondată;

— respingerea acțiunii în repararea prejudiciului ca nefondată;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

25 În plus, reclamanta a solicitat Tribunalului să oblige AER, în temeiul articolului 65 litera (b) din Regulamentul de procedură, să depună toate documentele referitoare la procedura de atribuire în cauză. AER și Comisia se opun acestei solicitări.

26 În cererea introductivă, reclamanta a mai solicitat Tribunalului anularea „oricărui alt act prealabil, subsecvent sau conex acestora, inclusiv a deciziei de excludere a reclamantei". În cadrul ședinței, reclamanta a arătat că acest capăt de cerere nu mai trebuia luat în considerare de către Tribunal, împrejurare care a fost consemnată.

**Cu privire la admisibilitate**

27 AER invocă mai multe cauze de inadmisibilitate. Trebuie să se analizeze, în primul rând, cauza întemeiată pe lipsa de competență a Tribunalului pentru a statua cu privire la o acțiune în anulare introdusă în temeiul articolului 230 al patrulea paragraf CE împotriva unui act al AER și, în al doilea rând, aceea întemeiată pe nedepunerea, de către reclamantă, a unei reclamații administrative prealabile introducerii prezentei acțiuni. În al treilea rând, trebuie analizat, în ceea ce privește cererea de anulare a deciziei de a anula licitația, respectarea termenului de introducere a acțiunii prevăzut la articolul 230 al cincilea paragraf CE. În al patrulea rând, trebuie analizată admisibilitatea acțiunii în măsura în care privește anularea deciziei AER de a organiza o nouă licitație. În ultimul rând, trebuie analizată admisibilitatea acțiunii în măsura în care reclamanta invocă drepturile societății DOK ING.

A — *Referitor la competența Tribunalului de a se pronunța cu privire la o acțiune introdusă în temeiul articolului 230 al patrulea paragraf (CE) împotriva unui act al AER*

1. *Argumentele părților*

28 AER susține că decizia de anulare a licitației nu face parte dintre actele cu privire la care Tribunalul exercită controlul legalității în sensul articolului 230 CE. În acest sens, aceasta subliniază că, potrivit acestui articol, controlul instanțelor comunitare este

limitat la actele adoptate în comun de Parlamentul European și de Consiliu, la actele Consiliului, ale Comisiei și ale Băncii Centrale Europene, altele decât recomandările și avizele, precum și la actele Parlamentului European menite să producă efecte juridice față de terți.

29 Articolul 13a din Regulamentul (CE) nr. 2667/2000, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1646/2003 al Consiliului din 18 iunie 2003 (JO L 245, p. 16, Ediție specială, 11/vol. 32, p. 242) ar fi lipsit de relevanță în această privință, întrucât nu ar viza decât acțiunile îndreptate împotriva deciziilor adoptate de AER în temeiul articolului 8 din Regulamentul nr. 1049/2001.

30 De asemenea, articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2667/2000 s-ar limita să prevadă că instanța comunitară este competentă să se pronunțe în litigiile privind repararea unor prejudicii în materie de răspundere extracontractuală a AER.

31 Ofertanții nu ar fi lipsiți de orice protecție. Drepturile acestora ar fi protejate prin procedura prevăzută la punctul 37 din instrucțiunile către ofertanți (citat la punctul 7 de mai sus). AER subliniază că, potrivit acestui punct, în cazul în care procedura prevăzută la punctul respectiv eșuează, ofertantul poate să recurgă la procedurile stabilite de Comisie, ale cărei acte pot fi atacate în temeiul articolului 230 CE. AER mai invocă posibilitatea de a formula o acțiune în fața instanțelor naționale.

32 Reclamanta și Comisia contestă această cauză de inadmisibilitate.

2. *Aprecierea Tribunalului*

33 Mai întâi, trebuie constatat că agențiile înființate pe baza dreptului derivat, precum AER, nu figurează printre instituțiile comunitare enumerate la articolul 230 primul paragraf CE.

34 În plus, Regulamentul nr. 2667/2000, astfel cum a fost modificat, în care se prevede, la articolele 13 și 13a, numai competența Curții de a soluționa acțiunile în repararea unor prejudicii în materia răspunderii extracontractuale a AER și în legătură cu deciziile AER privind accesul la documentele adoptate în temeiul articolului 8 din Regulamentul nr. 1049/2001, nu prevede competența Curții de a se pronunța cu privire la acțiunile în anulare îndreptate împotriva celorlalte decizii adoptate de AER.

35 În același timp, aceste considerații nu se opun controlului de către Tribunal, în temeiul articolului 230 CE, al legalității actelor AER, altele decât cele menționate la articolele 13 și 13a din Regulamentul nr. 2667/2000.

36 Este necesar să se sublinieze că, la punctul 23 din Hotărârea din 23 aprilie 1986, Les Verts/Parlamentul European, cunoscută sub numele „Les Verts" (294/83, Rec., p. 1339), Curtea a constatat că, într-adevăr, Comunitatea Europeană este o comunitate de drept și că tratatul a stabilit un sistem complet de căi de atac și de proceduri, menit să încredințeze Curții controlul legalității actelor instituțiilor. Sistemul tratatului constă în posibilitatea formulării unei acțiuni directe împotriva tuturor măsurilor adoptate de instituții și care urmăresc producerea unui efect juridic (a se vedea Hotărârea Les Verts, citată anterior, punctul 24 și jurisprudența citată). Curtea a concluzionat că acțiunea în anulare poate fi îndreptată împotriva actelor Parlamentului European menite să producă efecte juridice față de terți, cu toate că articolul 173 din Tratatul CE (devenit, ulterior modificării, articolul 230 CE), în versiunea sa aplicabilă la momentul faptelor, nu menționa decât actele Consiliului și pe cele ale Comisiei. Curtea a subliniat că o interpretare a acestui articol care ar exclude actele Parlamentului European dintre cele care pot fi atacate ar conduce la un rezultat contrar atât spiritului tratatului, astfel cum a

fost exprimat la articolul 164 din Tratatul CE (devenit articolul 220 CE), cât și sistemului acestuia (Hotărârea Les Verts, citată anterior, punctul 25).

37 Din această hotărâre se poate deduce principiul general potrivit căruia orice act emis de un organism comunitar și menit să producă efecte juridice față de terți trebuie să poată fi supus unui control jurisdicțional. Desigur, Hotărârea Les Verts, citată anterior, punctul 24, nu menționează decât instituțiile comunitare, iar AER nu face parte dintre instituțiile enumerate la articolul 7 CE. Cu toate acestea, situația organismelor comunitare care au puterea de a adopta acte destinate să producă efecte juridice față de terți este identică cu aceea care a condus la Hotărârea Les Verts, citată anterior: nu poate fi acceptabil, într-o comunitate de drept, ca astfel de acte să se sustragă controlului jurisdicțional.

38 În această privință, este necesar să se sublinieze că anularea unei licitații este un act care poate, în principiu, să facă obiectul unei acțiuni în temeiul articolului 230 CE (a se vedea în acest sens Ordonanța Tribunalului din 19 octombrie 2007, Evropaïki Dynamiki/EFSA, T-69/05, punctul 53). Este vorba într-adevăr de un act cauzator de prejudicii în ceea ce o privește pe reclamantă și care modifică în mod distinct situația sa juridică, întrucât implică faptul că acesteia nu i se mai poate atribui contractul de achiziții publice pentru care prezentase o ofertă.

39 Trebuie amintit în plus că, potrivit articolelor 1 și 2 din Regulamentul nr. 2667/2000, astfel cum a fost modificat, Comisia poate să delege către AER executarea asistenței comunitare prevăzute în favoarea Serbiei și Muntenegrului la articolul 1 din Regulamentul nr. 2666/2000 și în special să încredințeze acesteia sarcina pregătirii și evaluării invitațiilor la licitație și atribuirea contractelor. Astfel cum subliniază Comisia, AER adoptă așadar deciziile pe care le-ar fi adoptat ea însăși dacă nu i-ar fi delegat acesteia respectivele competențe.

40 Deciziile pe care le-ar fi adoptat Comisia nu își pot pierde calitatea de act atacabil numai pentru motivul delegării unor competențe către AER, cu riscul de a crea un vid juridic.

41 Este necesar să se respingă argumentul AER potrivit căruia drepturile ofertanților sunt protejate prin procedura prevăzută la punctul 37 din instrucțiunile către ofertanți pentru motivul că aceștia pot recurge la procedurile stabilite de Comisie, ale cărei acte pot fi atacate cu o acțiune în temeiul articolului 230 CE. Trebuie constatat, într-adevăr, că punctul 37 din instrucțiunile către ofertanți nu prevede posibilitatea adoptării de către Comisie, în cursul procedurii, a unei decizii care să poată fi supusă unei căi de atac jurisdicționale. Trebuie subliniat de altfel că, în răspunsul la una dintre întrebările adresate în scris de Tribunal, Comisia a răspuns că nu stabilise nicio procedură specifică pentru abordarea plângerilor pentru care nu s-a găsit o soluție de compromis în sensul punctului 37 din instrucțiunile către ofertanți.

42 În sfârșit, trebuie respins argumentul AER potrivit căruia o acțiune împotriva actelor sale ar putea fi introdusă în fața instanțelor naționale. Deși este adevărat că, în speță, potrivit dispozițiilor anunțului privind licitația și punctului 2 din instrucțiunile către ofertanți, autoritatea contractantă este ministerul sârb al investițiilor de capital, nu este mai puțin adevărat că decizia de a anula licitația a fost adoptată de AER, și nu de o autoritate națională. Trebuie subliniat că nicio instanță națională nu are competența de a aprecia legalitatea acestei decizii.

43 Rezultă că deciziile adoptate de AER în cadrul procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice și care sunt menite să producă efecte juridice față de terți constituie acte atacabile în fața instanțelor comunitare.

44 Această concluzie nu este pusă în discuție de jurisprudența citată de AER în susținerea apărării sale.

45 În ceea ce privește Hotărârea din 15 martie 2005, Spania/Eurojust (C-160/03, Rec., p. I-2077), este adevărat că s-a constatat de către Curte că actele atacate nu erau reluate în cuprinsul listei actelor supuse controlului său de legalitate potrivit dispozițiilor articolului 230 CE (punctul 37 din această hotărâre). Cu toate acestea, la punctul următor din această hotărâre, Curtea a mai constatat că articolul 41 UE nu prevede aplicarea articolului 230 CE la dispozițiile privind cooperarea polițienească și judiciară în materie penală care figurează în cuprinsul titlului VI din Tratatul privind Uniunea Europeană, competența Curții în această materie fiind precizată la articolul 35 UE, la care face trimitere articolul 46 litera (b) UE. Curtea a mai constatat, la punctele 41 și 42 din această hotărâre, că actele atacate în cauza respectivă nu erau dintre acelea care nu pot face obiectul niciunui control din partea instanțelor judecătorești.

46 În Ordonanța din 8 iunie 1998, Keeling/OAPI (T-148/97, Rec., p. II-2217), Tribunalul nu s-a limitat să constate, la punctul 32, că Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) nici nu este vreuna dintre instituțiile Comunității enumerate la articolul 4 din Tratatul CE (devenit articolul 7 CE), nici nu este prevăzut la articolul 173 primul paragraf din Tratatul CE, ci a constatat de asemenea, la punctul 33, că și alte căi de atac pot fi exercitate, potențial, împotriva deciziei litigioase a președintelui OAPI și a menționat în special articolul 179 din Tratatul CE (devenit articolul 236 CE). Această ordonanță nu se opune, așadar, faptului ca o acțiune în temeiul articolului 230 CE să fie formulată împotriva unei decizii care provine de la un organism comunitar nemenționat la acest articol.

47 În ceea ce privește Ordonanța Tribunalului din 1 martie 2007, FMC Chemical și alții/EFSA (T-311/06 R I, T-311/06 R II, T-312/06 R și T-313/06 R), trebuie arătat că aceasta are ca obiect o acțiune îndreptată împotriva unui aviz emis de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară, care nu produce efecte juridice obligatorii. Nu se poate deduce din această ordonanță că o acțiune formulată împotriva unui organism comunitar nemenționat la articolul 230 CE este inadmisibilă.

48 Prin urmare, jurisprudența invocată de AER nu pune în discuție constatarea potrivit căreia un act care provine de la un organism comunitar, menit să producă efecte juridice

față de terți, nu poate fi sustras controlului jurisdicțional din partea instanțelor comunitare.

49 Pe de altă parte, trebuie observat că, în principiu, acțiunile trebuie îndreptate împotriva autorului actului atacat, cu alte cuvinte, împotriva instituției sau a organismului comunitar care a emis decizia.

50 În acest cadru, trebuie subliniat că AER este un organism comunitar cu personalitate juridică, creat printr-un regulament, cu obiectivul de a pune în aplicare asistența comunitară în favoarea, în special, a Serbiei și a Muntenegrului (a se vedea articolele 1 și 3 din Regulamentul nr. 2667/2000). În acest scop, articolele 1 și 2 din Regulamentul nr. 2667/2000 autorizează în mod expres Comisia să delege către AER executarea acestei asistențe și mai precis pregătirea și evaluarea licitațiilor și atribuirea contractelor. AER este, așadar, competentă, după ce a fost însărcinată de Comisie, să pună ea însăși în aplicare programele de asistență comunitară.

51 În speță, decizia de anulare a licitației a fost adoptată de AER în temeiul competențelor pe care Comisia i le-a delegat în conformitate cu Regulamentul nr. 2667/2000. Comisia nu a participat la procesul de adoptare a deciziei. Prin urmare, este necesar să se constate că AER este autorul actului contestat. În consecință, reclamanta o poate chema, în această calitate, în fața Tribunalului.

52 În plus, trebuie arătat că rezultă de la articolul 13 alineatul (2) și de la articolul 13a alineatul (3) din Regulamentul nr. 2667/2000 că revine AER obligația de a se apăra în justiție în litigiile care privesc angajarea răspunderii sale extracontractuale și în acelea care privesc deciziile pe care le-a adoptat în temeiul articolului 8 din Regulamentul nr. 1049/2001.

53 În aceste împrejurări, nu se poate considera că celelalte decizii luate de AER nu trebuie, în egală măsură, să fie apărate în justiție de aceasta.

54 Este adevărat că, în anumite cazuri, instanța comunitară a constatat că actele adoptate în temeiul competențelor delegate sunt imputabile instituției delegante, căreia îi revine obligația de a apăra în justiție actul în cauză. Cu toate acestea, în cauzele respective, împrejurările nu erau comparabile cu acelea din speță.

55 În ceea ce privește Ordonanța Tribunalului din 5 decembrie 2007, Schering-Plough/Comisia și EMEA (T-133/03), privind o acțiune în anulare îndreptată împotriva unui act al Agenției Europene pentru Evaluarea Medicamentelor (EMEA), trebuie constatat că Tribunalul a subliniat în acest cadru că Regulamentul (CEE) nr. 2309/93 al Consiliului din 22 iulie 1993 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Evaluarea Medicamentelor (JO L 214, p. 1) nu prevede decât o competență consultativă a EMEA. Tribunalul a concluzionat că respingerea de către EMEA a unei cereri de modificare a unei autorizații de introducere pe piață trebuie prezumată ca fiind emisă chiar de Comisie și, prin urmare, acțiunea trebuie să fie îndreptată împotriva acesteia din urmă (Ordonanța Schering-Plough/Comisia și EMEA, citată anterior, punctele 22 și 23). În speță, se impune constatarea potrivit căreia competențele AER nu sunt de natură consultativă, din moment ce îi revine, potrivit însărcinării Comisiei, obligația pregătirii și a evaluării licitațiilor, precum și atribuirea contractelor.

56 În ceea ce privește Hotărârea Tribunalului din 19 februarie 1998, DIR International Film și alții/Comisia (T-369/94 și T-85/95, Rec., p. II-357), privind o acțiune în anulare îndreptată împotriva unor acte emise de European Film Distribution Office (EFDO), trebuie arătat că Tribunalul a subliniat că, potrivit articolului 7 alineatul (1) din Decizia 90/685/CEE privind punerea în aplicare a unui program de acțiune pentru promovarea dezvoltării industriei audiovizuale europene (MEDIA) (1991-1995) (JO L 380, p. 37), revenea Comisiei responsabilitatea punerii în aplicare a programului MEDIA. Tribunalul a constatat apoi că acordul relevant dintre Comisie și EFDO cu privire la punerea în aplicare, din punct de vedere financiar, a programului MEDIA condiționa, în practică, orice decizie adoptată în acest cadru de acordul prealabil al reprezentanților

Comisiei și că deciziile adoptate de EFDO cu privire la cererile de finanțare depuse în cadrul programului MEDIA erau, prin urmare, imputabile Comisiei, care, din această cauză, răspundea de conținutul lor și putea fi citată în justiție pentru apărarea lor (punctele 52 și 53 din această hotărâre). În speță, se impune constatarea că deciziile adoptate de AER cu privire la contractele de achiziții publice nu sunt condiționate de un acord prealabil al Comisiei.

57 Rezultă din toate cele expuse anterior că Tribunalul este competent în prezenta acțiune și că în mod corect aceasta a fost îndreptată de către reclamantă împotriva AER.

B — *Cu privire la necesitatea unei reclamații administrative prealabile*

1. *Argumentele părților*

58 AER susține că punctul 37 din instrucțiunile către ofertanți (citat la punctul 7 de mai sus) stabilește un sistem de control preliminar cu privire la legalitatea actelor sale. Acțiunea introdusă la Tribunal ar fi inadmisibilă din cauza nerespectării de către reclamantă a procedurii prevăzute la acest punct.

59 Reclamanta și Comisia se opun acestei cauze de inadmisibilitate.

2. *Aprecierea Tribunalului*

60 Trebuie constatat, în primul rând, că modul de redactare a punctului 37.1 din instrucțiunile către ofertanți nu precizează că reclamația administrativă prezintă un caracter obligatoriu. Mai mult, este necesar să se sublinieze că faptul că punctul 37 din instrucțiunile către ofertanți nu prevede un termen pentru introducerea unei reclamații administrative pledează împotriva interpretării acestui punct în sensul că urmărește să introducă cerința imperativă a unei reclamații administrative prealabile.

61 Pe de altă parte, la punctul 37.2 din instrucțiunile către ofertanți nu se prevede decât împrejurarea că se încearcă găsirea, de către Comisie, a unei soluții de compromis între ofertantul petiționar și AER, și nu faptul că aceasta adoptă, în acest cadru, o decizie care poate face obiectul unei acțiuni în justiție.

62 Trebuie subliniat în plus că punctul 37.3 nu prevede nici faptul că îndeplinirea procedurii la care se referă ar fi o condiție prealabilă pentru introducerea unei acțiuni în fața instanței comunitare. Într-adevăr, acest punct prevede că „[î]n cazul în care procedura descrisă anterior eșuează, ofertantul poate să recurgă la procedurile stabilite de Comisia Europeană”. În acest cadru, trebuie amintit că nicio procedură specifică nu a fost stabilită de către Comisie pentru examinarea reclamațiilor pentru care nu s-a ajuns la o soluție de compromis în sensul punctului 37 din instrucțiunile către ofertanți (a se vedea punctul 41 de mai sus). Nu există așadar o „procedură stabilită de Comisie”, a cărei îndeplinire să poată fi considerată drept o condiție prealabilă introducerii unei acțiuni la instanța comunitară.

63 AER susține că utilizarea termenului „poate” („may” în versiunea originală, în limba engleză) la punctul 37.1 din instrucțiunile către ofertanți nu poate fi interpretată în sensul că această procedură este facultativă. În această privință, trebuie constatat că acest termen este utilizat într-adevăr și în cuprinsul regulamentelor care prevăd o procedură administrativă obligatorie prealabilă introducerii unei acțiuni la instanța comunitară. Aceasta este, de exemplu, situația articolului 68 din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO L 227, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 15, p. 197), la care se referă AER, și care arată că „[o]rice persoană fizică sau juridică poate formula un recurs” împotriva deciziilor Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante al căror destinatar desemnat este. Trebuie subliniat însă că respectivul regulament prevede în mod expres, la articolul 69, un termen pentru introducerea recursului la Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante. În plus, regulamentul prevede în mod expres, la articolul 73 alineatul (1), că deciziile camerelor de recurs ale oficiului menționat pot face obiectul unei acțiuni în fața instanței comunitare și stabilește un termen pentru introducerea acesteia. De asemenea, dacă articolul 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene prevede că orice persoană căreia i se aplică acest statut „poate” adresa autorității împuternicite să facă numiri o reclamație împotriva unui act care o lezează, articolul menționat stabilește de asemenea un termen pentru aceasta. Mai mult, articolul 91 alineatul (2) din același statut prevede în mod expres că o acțiune introdusă la instanța comunitară nu poate fi admisă decât în cazul în care fost depusă în prealabil o reclamație pe lângă autoritatea împuternicită să facă numiri.

64 În schimb, punctul 37 din instrucțiunile către ofertanți nu poate condiționa admisibilitatea acțiunii de introducerea unei reclamații prealabile obligatorii, întrucât formularea sa nu este suficient de clară.

65 Cu titlu suplimentar, trebuie subliniat că, în lipsa oricărui temei juridic, AER nu poate introduce condiții de admisibilitate a acțiunii în plus față de cele prevăzute la articolul 230 CE.

66 În acest cadru, este necesar să se respingă argumentul invocat de AER potrivit căruia punctul 2.4.16 din „Ghidul practic al procedurilor contractuale în cadrul acțiunilor externe” ar constitui un astfel de temei juridic. În această privință, este suficient să se constate că un astfel de ghid practic este un instrument de lucru care explică

procedurile aplicabile într-un anumit domeniu și care, în această calitate, nu poate constitui un temei juridic pentru introducerea unei reclamații administrative prealabile obligatorii.

67 Trebuie respins de asemenea argumentul invocat de AER potrivit căruia un astfel de temei juridic ar fi furnizat prin articolul 56 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198, denumit în continuare „regulamentul financiar"), potrivit căruia deciziile de încredințare a unor sarcini executive organismelor și agențiilor menționate la articolul 54 alineatul (2) din același regulament trebuie să cuprindă un sistem de control intern eficient pentru operațiunile de gestiune. În această privință, trebuie să se observe că dispoziția menționată privește domeniul bugetar, și, în mod vădit, nu reglementează căile de atac de care dispun ofertanții. Prin urmare, această dispoziție nu poate constitui un temei juridic care să permită introducerea unei condiții de admisibilitate aplicabile acțiunilor ofertanților, și anume o reclamație administrativă prealabilă obligatorie.

68 Rezultă din cele expuse anterior că este necesar să se respingă cauza de inadmisibilitate întemeiată pe lipsa introducerii, de către reclamantă, a unei reclamații administrative prealabile.

C — *Cu privire la respectarea termenului de formulare a acțiunii*

1. *Argumentele părților*

69 AER consideră că acțiunea este inadmisibilă în măsura în care privește anularea deciziei de anulare a licitației pentru motivul că termenul de formulare a acțiunii prevăzut la articolul 230 al cincilea paragraf CE n-ar fi fost respectat.

70 În această privință, aceasta susține că a trimis scrisoarea din 9 octombrie 2006, prin care o informa pe reclamantă de anularea licitației în cauză, în anexa la un mesaj electronic din aceeași zi. Având în vedere că nu a primit niciun mesaj de „nerecepționare" din partea sistemului de corespondență electronică al reclamantei, aceasta apreciază că poate considera în mod rezonabil că mesajul transmis la 9 octombrie 2006 i-a parvenit într-adevăr reclamantei în aceeași zi. Termenul de formulare a acțiunii împotriva acestei decizii ar fi expirat, așadar, la 19 decembrie 2006.

71 În duplică, AER arată că, în urma unei verificări, a constatat că versiunea originală a corespondenței în discuție nu a fost niciodată trimisă reclamantei. Spre deosebire de ceea ce s-a arătat în cuprinsul memoriului în apărare, corespondența nu ar fi fost trimisă reclamantei prin mesaj electronic și prin poștă, ci numai prin mesaj electronic. Reclamanta ar fi luat cunoștință, așadar, de anularea licitației prin documentul trimis în anexa la mesajul electronic din 9 octombrie 2006.

72 Reclamanta susține că nu a primit mesajul electronic din 9 octombrie 2006. Scrisoarea din 9 octombrie 2006 i-ar fi parvenit prin poștă la 12 octombrie 2006.

2. *Aprecierea Tribunalului*

73 Trebuie subliniat, în primul rând, că decizia de anulare a licitației nu constituie o decizie care trebuie să fie notificată oficial reclamantei în conformitate cu articolul 254 alineatul (3) CE. Într-adevăr, reclamanta nu este destinatara deciziei de anulare a licitației (a se vedea în acest sens Ordonanța Tribunalului din 14 mai 2008, Icuna.Com/Parlamentul European, T-383/06, nepublicată încă în Repertoriu, punctul 43). Decizia

de anulare privea ansamblul procedurii de licitație, și faptul că a fost comunicată ulterior reclamantei nu înseamnă că a fost adresată acesteia.

74 Termenul de introducere a acțiunii prevăzut la articolul 230 al cincilea paragraf CE a început să curgă, așadar, din momentul în care reclamanta a avut cunoștință de decizie.

75 Potrivit jurisprudenței Curții, în cazul în care data notificării unei decizii nu poate fi stabilită cu certitudine, îndoiala care rezultă profită reclamantului, iar acțiunea acestuia se consideră că a fost introdusă în termenul prescris dacă, având în vedere situația de fapt, nu apare ca fiind total exclus ca scrisoarea prin care a fost notificată decizia să fi parvenit suficient de târziu pentru ca termenul de formulare a acțiunii să fi putut să fie respectat (Hotărârea Curții din 17 iulie 1959, Snupat/Înalta Autoritate, 32/58 și 33/58, Rec., p. 275, 279).

76 De asemenea, îndoiala profită reclamantului dacă nu este în discuție stabilirea datei notificării, ci a datei la care acesta a luat cunoștință de act. Obligația de a furniza dovada datei la care a survenit evenimentul care determină momentul din care începe să curgă termenul revine părții care invocă tardivitatea acțiunii (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 30 iunie 2005, Branco/Comisia, T-347/03, Rec., p. II-2555, punctul 54 și jurisprudența citată).

77 Trebuie constatat că trimiterea unui mesaj electronic nu garantează recepționarea sa efectivă de către destinatar. Într-adevăr, un mesaj electronic poate să nu îi parvină din motive tehnice. Chiar dacă, în cauză, AER nu a primit un mesaj de „nerecepționare", aceasta nu înseamnă în mod necesar că mesajul electronic i-a parvenit în mod efectiv destinatarului. În plus, chiar în cazul în care un mesaj electronic parvine în mod efectiv destinatarului, este posibil ca recepționarea sa să nu aibă loc la data trimiterii.

78 În acest cadru, este necesar să se sublinieze că AER avea posibilitatea să aleagă un mijloc de comunicare care să permită stabilirea cu exactitate a datei la care scrisoarea a parvenit ofertantului. Desigur, AER a solicitat reclamantei, în cuprinsul mesajului său electronic din 9 octombrie 2006, să confirme recepționarea mesajului prin intermediul unui mesaj electronic. Cu toate acestea, nu a primit o astfel de confirmare. Trebuie constatat că, dacă expeditorul unui mesaj electronic care nu primește nicio confirmare de primire a acestuia nu efectuează niciun demers, în mod normal acesta nu este în măsură să dovedească faptul că acel mesaj electronic a fost primit și, dacă este cazul, la ce dată.

79 În ceea ce privește argumentul AER, susținut în duplică, potrivit căruia corespondența în discuție nu ar fi fost trimisă reclamantei sub formă de mesaj electronic și prin poștă, ci numai sub formă de mesaj electronic, contrar celor arătate în cuprinsul memoriului în apărare, trebuie constatat că aceasta nu prezintă dovezi în acest sens. Menționarea, în „nota informativă" prezentată în anexa la duplică, a expedierii scrisorii în cauză la 9 octombrie 2006 nu poate în niciun caz exclude faptul că scrisoarea a fost trimisă și prin poștă. Este necesar să se sublinieze că AER a admis de altfel, în cadrul ședinței, că acest document nu demonstrează neexpedierea prin poștă a scrisorii.

80 AER nu a demonstrat, așadar, faptul că reclamanta a avut cunoștință de decizia de anulare a licitației înainte de 12 octombrie 2006, dată la care reclamanta recunoaște că a primit scrisoarea din 9 octombrie 2006. Termenul de două luni prevăzut la articolul 230 al cincilea paragraf CE, care, în conformitate cu articolul 102 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, se prelungește pentru considerente de distanță, în mod invariabil, cu zece zile, a expirat, așadar, la 22 decembrie 2006, dată la care cererea introductivă a fost depusă la grefa Tribunalului.

81 Rezultă din toate cele expuse anterior că prezenta acțiune nu poate fi considerată ca fiind tardivă în ceea ce privește anularea deciziei de a anula licitația.

D — *Cu privire la admisibilitatea acțiunii în ceea ce privește anularea deciziei de a organiza o nouă licitație*

1. *Argumentele părților*

82 AER și Comisia susțin că cererea având ca obiect anularea deciziei AER de a organiza o nouă licitație este inadmisibilă. În ceea ce privește acest capăt de cerere, cererea introductivă nu ar fi conformă cerințelor esențiale cu privire la formă prevăzute la articolul 21 din Statutul Curții de Justiție și la articolul 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură, întrucât motivele invocate în cererea introductivă nu privesc decât decizia de anulare a licitației.

83 În plus, decizia de a organiza o licitație, indiferent dacă este vorba despre o nouă licitație sau dacă urmează după anularea unei alte licitații, nu ar privi în mod direct și individual operatori economici, chiar dacă au prezentat o ofertă în cadrul unei proceduri anterioare, anulate ulterior.

84 Reclamanta susține că decizia de a publica o nouă invitație la licitație rezultă din lipsa unui rezultat pozitiv – în opinia AER – în cadrul primei licitații. În cazul în care decizia de a anula prima licitație ar trebui considerată nelegală, decizia subsecventă de a organiza o nouă licitație ar fi consecința directă a unei conduite nelegale a AER. Aceasta susține că, în cazul în care acțiunea ar fi admisă, acest fapt ar conduce la redeschiderea primei proceduri și ar lăsa cea de a doua procedură fără obiect.

2. *Aprecierea Tribunalului*

85 Potrivit unei jurisprudențe constante, nu constituie acte sau decizii susceptibile de a face obiectul unei acțiuni în anulare, în înțelesul articolului 230 CE, decât măsurile care produc efecte juridice obligatorii de natură a afecta interesele reclamanților, modificând în mod distinct situația juridică a acestora (a se vedea Ordonanța Curții din 28 ianuarie 2004, Țările de Jos/Comisia, C-164/02, Rec., p. I-1177, punctul 18 și jurisprudența citată).

86 Ca regulă generală, o decizie de a organiza o licitație nu este cauzatoare de prejudicii, în măsura în care oferă persoanelor interesate numai posibilitatea de a participa la procedură și de a depune o ofertă. Reclamanta nu a invocat argumente susceptibile să demonstreze că, în speță, decizia de a organiza o nouă licitație poate totuși să fie considerată ca aducându-i un prejudiciu.

87 Astfel, argumentul reclamantei potrivit căruia, în cazul admiterii acțiunii, acest fapt ar conduce la redeschiderea primei proceduri și ar lăsa cea de a doua procedură fără obiect nu este de natură a stabili că decizia de organizare a unei noi licitații este cauzatoare de prejudicii. De asemenea, argumentul său potrivit căruia, în cazul în care decizia de anulare a primei licitații ar trebui considerată nelegală, decizia de a organiza o nouă licitație ar fi consecința directă a conduitei nelegale a AER nu este de natură să demonstreze că această din urmă decizie îi cauzează un prejudiciu. Într-adevăr, simplul fapt că există un raport între o decizie care îi cauzează un prejudiciu reclamantei, respectiv anularea primei proceduri de licitație, și cea de a doua decizie, respectiv decizia de a organiza o nouă licitație, nu înseamnă că această a doua decizie îi cauzează deopotrivă un prejudiciu.

88 Mai mult, este necesar să se constate că decizia de a organiza o nouă licitație având ca obiect aceleași lucrări ca acelea menționate în contractul anulat anterior nu implică în sine faptul că, în cazul anulării de către instanță a deciziei de anulare a primului contract, autoritatea contractantă nu mai este în măsură să continue prima procedură. Într-adevăr, decizia de a organiza o nouă licitație nu implică în mod necesar atribuirea către un alt ofertant a contractului având ca obiect aceleași lucrări.

89 Având în vedere cele expuse anterior, trebuie considerat că reclamanta nu a prezentat elemente de probă care să permită să se stabilească faptul că decizia de a organiza o nouă licitație produce efecte juridice obligatorii de natură a-i afecta interesele, modificând în mod distinct situația sa juridică.

90 Rezultă că acțiunea trebuie respinsă ca inadmisibilă în măsura în care reclamanta solicită anularea deciziei de a organiza o nouă licitație, fără a fi necesar să se analizeze dacă cererea introductivă îndeplinește cerințele de la articolul 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură.

E — *Cu privire la admisibilitatea acțiunii în măsura în care reclamanta invocă drepturile DOK ING*

1. *Observații introductive*

91 Trebuie amintit că reclamanta susține, în cuprinsul cererii introductive, că formulează acțiunea în nume propriu, precum și în calitate de mandatară a societății DOK ING. Acest fapt privește, de pe o parte, cererile de anulare. Pe de altă parte, reclamanta

precizează, în cererea introductivă, cuantumul prejudiciului pe care pretinde că l-ar fi suferit, precum și pe acela al prejudiciului pe care l-ar fi suferit DOK ING și solicită Tribunalului să oblige AER să îi plătească întreaga sumă.

92 Tribunalul a solicitat reclamantei, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură, să furnizeze informații detaliate cu privire la „mandatul" pe care l-ar fi primit din partea societății DOK ING, să depună la dosar orice înscris util în acest sens și să se pronunțe cu privire la admisibilitatea modului în care a înțeles să procedeze în susținerea drepturilor societății DOK ING.

2. *Argumentele părților*

93 Reclamanta susține, ca răspuns la întrebarea adresată de Tribunal, că a introdus prezenta acțiune pentru a obține o protecție adecvată a propriilor sale drepturi și a celor ale DOK ING, pe baza acordurilor existente, în calitate de întreprinderi care au participat la licitație. Aceasta afirmă că cele trei documente pe care le-a prezentat, la solicitarea Tribunalului, demonstrează că este abilitată în acest sens.

94 AER și Comisia apreciază că prezenta acțiune nu este admisibilă în măsura în care reclamanta invocă drepturile societății DOK ING.

3. *Aprecierea Tribunalului*

95 Trebuie constatat, mai întâi, că Sogelma este în speță singura reclamantă. Nici DOK ING, nici consorțiul constituit din reclamantă și DOK ING nu au calitatea de parte în litigiul de față. Mai mult, este necesar să se precizeze că reclamanta nu susține că DOK ING i-a cedat drepturile sale.

96 Este necesar așadar să se analizeze dacă cele trei înscrisuri pe care le-a furnizat reclamanta, la solicitarea Tribunalului, îi permiteau să invoce drepturile societății DOK ING în cadrul prezentei proceduri.

97 În ceea ce privește documentul intitulat „Joint venture Agreement" (acordul de întreprindere comună), datat 27 septembrie 2005, este necesar să se constate că, la articolul 4 din acesta, se prevede că reclamanta, în calitate de „prim investitor", este autorizată să se angajeze în numele DOK ING și poate semna, în numele întreprinderii comune, orice document necesar realizării lucrărilor care fac obiectul anunțului privind licitația. Trebuie subliniat că acest acord nu face referire la posibilitatea ca reclamanta să introducă o acțiune în justiție pentru valorificarea drepturilor DOK ING.

98 În ceea ce privește documentul intitulat „Power of attorney" (procură), semnat la 6 decembrie 2005 de un reprezentant al DOK ING, trebuie subliniat că nici acesta nu face referire la posibilitatea reclamantei de a introduce o acțiune în justiție în vederea valorificării drepturilor DOK ING.

99 Numai cel de al treilea înscris furnizat de reclamantă, o scrisoare de la DOK ING, datată 1 decembrie 2006 și adresată reclamantei, se referă la acțiunile în justiție. Această scrisoare este redactată după cum urmează:

„În ceea ce privește licitația menționată mai sus și anularea sa ulterioară de către autoritatea contractantă, vă autorizăm prin prezenta, în calitate de prim investitor al întreprinderii comune, să dați mandat avocatului dumneavoastră pentru a introduce și în numele nostru o acțiune în justiție împotriva [AER] pentru prejudiciul cauzat prin anularea licitației."

(„With reference to the above tender and the subsequent cancellation by the Contracting Authority, we her[e]by authorize you as the Joint Venture Leader, to instruct your lawyer to take legal action against the European Agency for Reconstruction, for damages caused by the tender cancellation, also on our behalf.")

100 Acest document are, așadar, ca unic obiect pe acela de a autoriza reclamanta să dea mandat avocatului său pentru a acționa în justiție și în numele DOK ING. Acest document nu se referă însă la forma și la conținutul acțiunii în justiție și, în consecință, nu furnizează informații detaliate în această privință. În special, acesta nu prevede că reclamanta are dreptul să formuleze singură o acțiune în justiție și să valorifice, în acest cadru, drepturile DOK ING. Trebuie constatat că faptul că o societate dă mandat unui avocat pentru introducerea unei acțiuni în justiție deopotrivă pentru o a doua societate înseamnă în mod normal că avocatul va introduce o acțiune în numele celor două reclamante sau chiar două acțiuni distincte.

101 Nu poate fi acceptat ca o societate să valorifice în justiție drepturile unei alte societăți dacă nu a fost împuternicită în mod neechivoc în acest sens. Într-adevăr, este în interesul justițiabilului să dispună de statutul de reclamant pentru a avea controlul litigiului și a putea formula, de exemplu, dacă este cazul, un recurs împotriva hotărârii care s-a pronunțat în acțiunea sa. În plus, o societate care urmărește să obțină plata unei

anumite sume în repararea prejudiciului pe care îl pretinde dorește în mod normal ca instanța să oblige pârâtul să îi plătească această sumă, și nu ca instanța să îl oblige la plata acestei sume către altă societate.

102 Rezultă din cele expuse anterior că înscrisurile furnizate de reclamantă nu sunt de natură să stabilească faptul că a fost mandatată de către DOK ING pentru valorificarea, în calitate de unică reclamantă, a drepturilor acestei societăți în fața instanței comunitare.

103 Rezultă că acțiunea este inadmisibilă în măsura în care reclamanta invocă drepturile DOK ING.

F — *Concluzie cu privire la admisibilitatea acțiunii*

104 Din toate cele expuse anterior rezultă că acțiunea este admisibilă în măsura în care reclamanta solicită, în nume propriu, anularea deciziei de anulare a licitației și în măsura în care solicită daune interese pentru prejudiciul pe care l-ar fi suferit ea însăși.

105 În schimb, acțiunea trebuie respinsă ca inadmisibilă în măsura în care reclamanta solicită anularea deciziei AER cu privire la organizarea unei noi licitații și în măsura în care invocă drepturile DOK ING.

**Cu privire la fond**

A — *Cu privire la cererea de anulare a deciziei de anulare a licitației*

106 În susținerea cererii de anulare a deciziei de anulare a licitației, reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură. Acest motiv cuprinde două aspecte, primul referitor la insuficienta motivare, iar cel de al doilea la caracterul ilogic și contradictoriu al motivării.

1. *Argumentele părților*

a) Cu privire la primul aspect al motivului unic, întemeiat pe caracterul insuficient al motivării

107 Reclamanta susține că AER nu a respectat, în privința deciziei de anulare a licitației, obligația de motivare prevăzută la articolul 41 din Directiva 2004/18, care îi este, în opinia sa, aplicabilă. AER ar fi fost obligată să îi informeze pe ofertanți, în timp util și în mod exhaustiv, cu privire la toate motivele care justificau anularea licitației, ținând seama de interesul public și de situația de urgență care ar fi trebuit, după părerea sa, să conducă la o atribuire rapidă și satisfăcătoare a contractului, în special având în vedere faptul că acesta avea ca obiect servicii dintr-un domeniu atât de sensibil ca acela în discuție.

108 Având în vedere procesul care a condus la adoptarea deciziilor atacate, în opinia reclamantei, ar fi neîndoielnic faptul că anularea procedurii este rezultatul unei decizii nefundamentate, luată fără o evaluare aprofundată a interesului public care trebuie apărat.

109 Conduita AER ar fi cu atât mai gravă cu cât aproape șapte luni i-au fost necesare pentru adoptarea și comunicarea deciziei de anulare a licitației.

110 AER și Comisia contestă aceste argumente.

b) Cu privire la al doilea aspect al motivului unic, referitor la caracterul ilogic și contradictoriu al motivării

111 Reclamanta apreciază că, în speță, compararea scrisorii AER din 9 octombrie 2006 cu aceea din 14 decembrie 2006 ar putea permite să se deducă faptul că adevăratul motiv al deciziei de anulare a vechii proceduri pentru a iniția o nouă procedură nu constă în insuficiența, pe plan tehnic, a ofertelor prezentate, ci mai curând în modificarea considerabilă a condițiilor tehnice. Reclamanta consideră că acțiunea AER trebuie să fie apreciată prin raportare la ultima comunicare până în momentul de față, respectiv la scrisoarea din 14 decembrie 2006.

112 În plus, motivarea furnizată în scrisoarea din 9 octombrie 2006, care face referire la faptul că experiența profesională a unuia dintre experții-cheie propuși de reclamantă era inferioară celei specificate în anunțul privind licitația, ar fi contrazisă de conduita adoptată de persoanele responsabile cu evaluarea ofertelor, care ar fi autorizat să se facă

apel la reclamantă în cadrul activităților de deminare subacvatică identice cu acelea care au făcut obiectul anunțului privind licitația, și aceasta tocmai datorită calităților tehnice ale experților reclamantei și tehnologiei utilizate de aceasta.

113 AER și Comisia contestă aceste argumente.

2. *Aprecierea Tribunalului*

a) Observații introductive

114 Trebuie stabilit, în primul rând, care sunt dispozițiile și principiile care guvernează obligația de motivare a deciziei de anulare a licitației.

115 În acest cadru, este necesar să se respingă argumentul reclamantei potrivit căruia Directiva 2004/18 s-ar aplica procedurii de atribuire a contractului în cauză. Într-adevăr, această directivă care, potrivit dispozițiilor articolului 84, se adresează statelor membre urmărește să coordoneze actele cu putere de lege și actele administrative naționale care reglementează procedurile de atribuire a contractelor

de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii. Or, contractele de achiziții publice atribuite de AER nu trebuie să se conformeze legislației statelor membre.

116 Este necesar să se precizeze, într-adevăr, că atribuirea contractelor de achiziții publice de către instituțiile comunitare este guvernată de dispozițiile regulamentului financiar și ale Regulamentului (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a regulamentului financiar (JO L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3, denumit în continuare „normele de aplicare"). Potrivit dispozițiilor articolului 162 alineatul (1) din regulamentul financiar, acțiunile externe finanțate din bugetul general al Comunităților Europene sunt reglementate în partea I (Dispoziții comune) și în partea III (Dispoziții tranzitorii și finale) din acest regulament, cu excepția derogărilor prevăzute în titlul IV (Acțiuni externe) din partea II (Dispoziții speciale). Articolul 7 din Regulamentul nr. 2666/2000 prevede de altfel în mod expres că ajutorul comunitar avut în vedere în respectivul regulament este pus în aplicare de către Comisie în conformitate cu regulamentul financiar.

117 Dispozițiile pe care Comisia trebuie să le respecte în ceea ce privește atribuirea contractelor de achiziții publice se aplică și AER. Într-adevăr, potrivit articolului 185 alineatul (1) din regulamentul financiar, Comisia adoptă un regulament financiar-cadru pentru organismele instituite de Comunități care au personalitate juridică și care beneficiază în mod efectiv de subvenții din buget. Potrivit articolului 74 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 privind regulamentul financiar-cadru pentru organismele menționate la articolul 185 din Regulamentul nr. 1605/2002 (JO L 357, p. 72, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 74), în ceea ce privește contractele de achiziții publice atribuite de organismele respective, se aplică dispozițiile relevante din regulamentul financiar general și din normele de aplicare a regulamentului în cauză.

118 Potrivit dispozițiilor articolului 101 din regulamentul financiar, decizia de a anula o procedură de atribuire a contractului trebuie să fie motivată și adusă la cunoștința ofertanților.

119 În plus, potrivit jurisprudenței, motivarea unei decizii trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile deciziei atacate, iar instanței comunitare să își exercite controlul (a se vedea Hotărârea Curții din 15 aprilie 1997, Irish Farmers Association și alții, C-22/94, Rec., p. I-1809, punctul 39 și jurisprudența citată).

120 Cu toate acestea, nu există nicio cerință în sensul ca decizia să specifice totalitatea diferitelor elemente de fapt și de drept relevante. Caracterul suficient al motivării date unei decizii poate fi apreciat nu numai prin prisma modului său de redactare, ci și în lumina contextului adoptării sale, precum și a ansamblului de norme juridice care reglementează domeniul respectiv (Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 1995, Tiercé Ladbroke/Comisia, T-471/93, Rec., p. II-2537, punctul 33). Este suficient ca decizia să explice principalele aspecte de drept și de fapt, într-un mod fie și succint, însă clar și pertinent (Hotărârea Curții din 4 iulie 1963, Germania/Comisia, 24/62, Rec., p. 129, 143).

121 În lumina acestor considerații trebuie analizat dacă AER a motivat suficient decizia sa de a anula licitația.

b) Cu privire la primul aspect al motivului unic, referitor la caracterul insuficient al motivării

122 Trebuie amintit că AER a arătat, în cuprinsul scrisorii din 9 octombrie 2006, că procedura de atribuire a contractului a fost anulată din cauza faptului că niciuna dintre ofertele primite nu era în conformitate cu condițiile tehnice și a mai precizat că, în ceea ce privește oferta reclamantei, s-a constatat că „Superintendent Survey Team” nu îndeplinește condițiile prevăzute la punctul 16 litera x) din anunțul privind licitația, precum și la punctul 4.2 litera x) din instrucțiunile către ofertanți.

123 Motivarea furnizată pentru anularea licitației, respectiv faptul că niciuna dintre ofertele primite nu era în conformitate cu condițiile tehnice, cu toate că este succintă, este clară și neechivocă. Motivarea furnizată pentru a explica, în special, neconformitatea ofertei reclamantei este și ea succintă, dar de asemenea clară și neechivocă. AER a făcut într-adevăr referire la punctul din anunțul privind licitația și la cel din instrucțiunile către ofertanți care precizează că personalul-cheie trebuie să dispună de cel puțin zece ani de experiență profesională adecvată și a precizat identitatea membrului echipei propuse de reclamantă care nu îndeplinește această condiție.

124 În această privință, trebuie constatat că însăși reclamanta a precizat, în curriculum vitae al persoanei propuse pentru postul de „Superintendent Survey Team", că aceasta nu avea decât cinci ani de experiență profesională. Prin urmare, nu era necesar ca AER să motiveze mai mult concluzia potrivit căreia oferta reclamantei nu îndeplinește condițiile tehnice din anunțul privind licitația.

125 În ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia anularea procedurii ar fi rezultatul unei decizii nefundamentate, luată fără o evaluare aprofundată a interesului public care trebuie apărat, este necesar să se constate că acest argument nu se raportează, în realitate, la o încălcare a unor norme fundamentale de procedură, ci privește condițiile de fond, întrucât echivalează cu susținerea unei erori de apreciere din partea AER.

126 În orice caz, faptele expuse de reclamantă nu sunt de natură să stabilească o eroare vădită de apreciere din partea AER. Desigur, ar exista un interes public pentru ca dispozitivele de război neexplodate, prezente în rețeaua de transport pe calea navigabilă internă a Serbiei și a Muntenegrului, să fie înlăturate cât mai curând posibil pentru a permite redeschiderea navigației pe aceste ape. Cu toate acestea, simplul fapt că există un interes public pentru ca un contract să fie acordat cu rapiditate nu permite autorității contractante să se îndepărteze de la condițiile tehnice obligatorii definite în anunțul privind licitația. Într-adevăr, potrivit articolului 100 alineatul (1) din regulamentul financiar, desemnarea persoanei căreia i se atribuie contractul trebuie efectuată în conformitate cu criteriile de selecție și de atribuire stabilite în prealabil în documentația

privind invitația la licitație. Astfel cum subliniază Comisia, dacă o autoritate contractantă s-ar putea îndepărta de la condițiile contractului, astfel cum au fost stabilite inițial, aceasta i-ar avantaja pe ofertanți în detrimentul întreprinderilor care au renunțat să participe la licitație datorită faptului că acestea, asemenea ofertanților, nu puteau îndeplini condițiile stabilite în prealabil.

127 În ceea ce privește argumentul potrivit căruia AER ar fi adoptat și ar fi comunicat tardiv decizia de a anula procedura, trebuie constatat că reclamanta nu explică ce consecință ar putea avea această împrejurare cu privire la legalitatea acestei decizii.

c) Cu privire la al doilea aspect al motivului unic, referitor la caracterul ilogic și contradictoriu al motivării

128 Trebuie precizat că reclamanta susține, în esență, că există o contradicție între motivarea deciziei de anulare a licitației furnizate în scrisoarea din 9 octombrie 2006 și aceea oferită în scrisoarea din 14 decembrie 2006, în măsura în care prima explică această decizie prin lipsa unei oferte care îndeplinește condițiile tehnice, pe când cea de a doua o explică prin modificarea condițiilor tehnice.

129 Mai întâi, este necesar să se respingă argumentul reclamantei potrivit căruia acțiunea AER trebuie apreciată prin raportare la ultima comunicare până în acel moment, respectiv la scrisoarea din 14 decembrie 2006. Scrisoarea prin care reclamanta este informată cu privire la anularea licitației este cea din 9 octombrie 2006, astfel încât este necesară raportarea la aceasta pentru a aprecia dacă motivarea deciziei de anulare a licitației este ilogică și contradictorie.

130 Scrisoarea din 9 octombrie 2006 nu este, ca atare, contradictorie. Chiar dacă în cuprinsul scrisorii din 14 decembrie 2006, AER a furnizat alte explicații, acestea nu puteau modifica motivarea deciziei comunicate în urmă cu două luni. O eventuală divergență între aceste două scrisori nu ar putea genera o contradicție în motivarea furnizată pentru decizia de anulare a licitației.

131 În orice caz, este necesar să se sublinieze că nu există nicio contradicție între motivarea oferită pentru decizia de a anula licitația în scrisoarea din 9 octombrie 2006 și aceea oferită în cuprinsul scrisorii din 14 decembrie 2006.

132 În această privință, trebuie arătat că scrisoarea din 14 decembrie 2006 face referire în mod explicit la faptul că s-a constatat de către comitetul de evaluare al AER că niciuna dintre ofertele primite nu îndeplinea condițiile tehnice și că aceasta precizează că respectivul comitet nu a formulat nicio altă observație. Această scrisoare confirmă așadar faptul că lipsa unei oferte adecvate din punct de vedere tehnic este singura cauză care justifică decizia de a anula licitația.

133 Deși în această scrisoare se mai precizează și faptul că AER își exercită dreptul de a anula licitația și de a iniția o nouă licitație pentru motivul că au fost modificate în mod considerabil condițiile tehnice, este necesar să se interpreteze această teză ținând seama de context. Într-adevăr, reiese explicit din modul de redactare a obiectului scrisorii din 14 decembrie 2006 că aceasta constituie un răspuns la scrisoarea reclamantei din 13 noiembrie 2006. Prin această scrisoare, reclamanta a solicitat AER să îi comunice decizia de anulare a licitației și procesul-verbal aferent, precum și să adopte o decizie motivată privind inițierea eventuală a unei proceduri negociate.

134 În lumina acestui context, teza potrivit căreia AER își exercită dreptul de a anula procedura și de a iniția o nouă licitație având în vedere că au fost modificate în mod considerabil condițiile tehnice trebuie înțeleasă în sensul că AER explică motivul pentru care a decis să inițieze o nouă procedură în loc să inițieze o procedură de negociere.

135 De altfel, în replică, însăși reclamanta arată că noua justificare pare să fi fost susținută exclusiv pentru a răspunde la cererea sa de a se recurge la o procedură de negociere. În această privință, trebuie subliniat că decizia de a anula o licitație este distinctă de aceea referitoare la acțiunile întreprinse ca urmare a acesteia, respectiv de decizia de a nu atribui un contract, de a recurge la o procedură negociată sau de a organiza o nouă licitație. Faptul că AER a evocat, ca răspuns la cererea de a se recurge la o procedură negociată, o altă motivare decât aceea evocată pentru a justifica anularea procedurii de licitație nu permite, așadar, să se concluzioneze în sensul existenței unei contradicții în cuprinsul motivării.

136 Pe de altă parte, trebuie subliniat că, după anularea unei proceduri de licitație, această procedură se încheie, iar autoritatea contractantă are totala libertate de a decide în legătură cu acțiunile care urmează să fie întreprinse ca urmare a acesteia. Nicio dispoziție nu conferă vreunui actor economic dreptul de a iniția o procedură negociată. AER nu era așadar obligată să adopte o decizie oficială cu privire la propunerea reclamantei de a iniția o astfel de procedură. Scrisoarea din 14 decembrie 2006 constituie pur și simplu un răspuns la scrisoarea reclamantei din 13 noiembrie 2006, prin care aceasta solicita AER în special să adopte o decizie motivată cu privire la inițierea eventuală a unei proceduri negociate, ceea ce a condus AER să comunice reclamantei, în scopul bunei administrări, motivul pentru care a decis să inițieze o nouă licitație în locul unei proceduri negociate.

137 Este de asemenea necesar să se respingă argumentul reclamantei potrivit căruia motivarea furnizată în scrisoarea din 9 octombrie 2006 ar fi contrazisă prin faptul că reclamantei i-a fost atribuit ulterior un contract de achiziții publice asemănător celui în cauză în speță. Motivarea furnizată în scrisoarea din 9 octombrie 2006 se raportează la nerespectarea condițiilor tehnice din anunțul privind licitația, pe care reclamanta nu o contestă, de altfel, din moment ce recunoaște că „Superintendent Survey Team”,

menționată în oferta sa, nu poseda experiența profesională cerută. Această motivare nu implică faptul că reclamanta nu este capabilă să efectueze astfel de lucrări.

138 În ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia scrisoarea din 14 decembrie 2006 demonstrează că adevăratul motiv de anulare a licitației nu era insuficiența tehnică a ofertelor primite, ci modificarea condițiilor tehnice, este necesar să se constate că acesta nu se raportează, în realitate, la o eroare din cuprinsul motivării deciziei de anulare a licitației, ci pune sub semnul întrebării veridicitatea unei astfel de motivări, ceea ce echivalează în esență cu o contestare pe fond a deciziei menționate prin afirmarea unui abuz de putere.

139 Potrivit unei jurisprudențe constante, constituie un abuz de putere adoptarea de către o instituție comunitară a unui act în scopul exclusiv sau cel puțin determinant de a atinge alte obiective decât cele declarate sau de a eluda o procedură special prevăzută de tratat pentru a răspunde circumstanțelor cauzei (a se vedea Hotărârea Curții din 12 noiembrie 1996, Regatul Unit/Consiliul, C-84/94, Rec., p. I-5755, punctul 69 și jurisprudența citată).

140 În speță, s-a constatat deja că nu există nicio contradicție între motivarea furnizată în scrisoarea din 9 octombrie 2006 și cea furnizată în scrisoarea din 14 decembrie 2006.

141 În plus, Comisia subliniază în mod corect că decizia de anulare a fost comunicată publicului în Jurnalul Oficial cu aceeași motivare ca aceea furnizată în scrisoarea din 9 octombrie 2006 (JO 2006, S 198). Această motivare este redactată după cum urmează: „Având în vedere că niciuna dintre ofertele primite nu este conformă din punct de vedere tehnic, procedura de atribuire a fost anulată”.

142 În aceste împrejurări, nu se poate deduce din conduita ulterioară a AER că adevăratul motiv de anulare al procedurii diferă de cel expus în scrisoarea din 9 octombrie 2006.

143 Rezultă din cele expuse anterior că este necesar să se respingă ca nefondat capătul de cerere al reclamantei privind anularea deciziei de anulare a licitației.

B — *Cu privire la cererea de reparare a prejudiciului ce se pretinde a fi fost suferit*

1. *Argumentele părților*

144 Reclamanta apreciază că neatribuirea contractului în cauză se datorează conduitei nelegale a AER și că aceasta i-a cauzat un prejudiciu. Acest prejudiciu ar consta în cheltuielile efectuate în mod inutil pentru pregătirea ofertei și pentru punerea la dispoziție, pe o perioadă de 60 de zile, a unei părți a echipamentelor necesare și s-ar ridica la o sumă totală de 118 604,58 euro.

145 AER contestă argumentele reclamantei.

2. *Aprecierea Tribunalului*

146 Potrivit unei jurisprudențe constante, angajarea răspunderii extracontractuale a Comunității în sensul articolului 288 al doilea paragraf CE este supusă întrunirii mai multor condiții, și anume nelegalitatea comportamentului imputat instituțiilor, caracterul real al prejudiciului și existența unei legături de cauzalitate între conduita invocată și prejudiciul pretins (Hotărârea Curții din 2 iulie 1974, Holtz & Willemsen/Consiliul și Comisia, 153/73, Rec., p. 675, punctul 7, și Hotărârea Tribunalului din 3 februarie 2005, Chiquita Brands și alții/Comisia, T-19/01, Rec., p. II-315, punctul 76).

147 În măsura în care aceste trei condiții de angajare a răspunderii sunt cumulative, neîndeplinirea uneia dintre ele este suficientă pentru respingerea unei acțiuni în despăgubiri (Hotărârea Curții din 9 septembrie 1999, Lucaccioni/Comisia, C-257/98 P, Rec., p. I-5251, punctul 14).

148 În speță, toate argumentele invocate de către reclamantă pentru a demonstra nelegalitatea deciziei de anulare a licitației au fost analizate și respinse (a se vedea punctele 121-143 de mai sus). Reclamanta nu poate, așadar, solicita daune interese pe temeiul pretinsei nelegalități a acestei decizii.

149 În ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia perioada care a fost necesară AER pentru adoptarea deciziei de anulare a licitației și comunicarea acesteia reclamantei ar fi fost nejustificat de lungă, este necesar să se constate că nu poate fi calificată drept conduită nelegală din partea AER simplul fapt că între momentul trimiterii ultimei cereri de clarificare adresate ofertanților și comunicarea deciziei de anulare a licitației s-au scurs peste șase luni.

150 Trebuie constatat de altfel că nu poate exista nicio legătură de cauzalitate între perioada care a fost necesară AER pentru adoptarea și comunicarea deciziei de anulare a licitației și cheltuielile efectuate de reclamantă pentru pregătirea ofertei.

151 Rezultă din cele expuse anterior că trebuie respinsă cererea de reparare a prejudiciului ce se pretinde a fi fost suferit.

C — *Cu privire la cererea de a depune înscrisuri*

152 În ceea ce privește cererea reclamantei ca Tribunalul să oblige AER la depunerea tuturor înscrisurilor referitoare la procedura de atribuire în cauză, este necesar să se precizeze că, potrivit jurisprudenței, pentru a permite Tribunalului să stabilească dacă este util pentru buna desfășurare a procedurii să dispună depunerea anumitor înscrisuri, partea care formulează cererea trebuie să identifice înscrisurile solicitate și să furnizeze Tribunalului un minim de elemente care să ateste utilitatea acestor documente pentru procedură (Hotărârea Curții din 17 decembrie 1998, Baustahlgewebe/Comisia, C-185/95 P, Rec., p. I-8417, punctul 93).

153 În susținerea acestei cereri, reclamanta arată că AER a furnizat justificări de ordin general și succinte în susținerea deciziilor sale și că, deși a solicitat AER depunerea acestor înscrisuri, solicitarea sa a rămas fără răspuns. În plus, reclamanta afirmă că are dreptul să cunoască motivele care au condus la anularea licitației pentru a se asigura de legalitatea actelor autorității contractante.

154 În ceea ce privește, în primul rând, faptul că reclamanta a solicitat AER depunerea acestor înscrisuri referitoare la procedura de atribuire și că această solicitare a rămas fără răspuns, este necesar să se sublinieze că această împrejurare nu este, în sine, de natură să demonstreze utilitatea acestor înscrisuri pentru procedură.

155 În ceea ce privește, în al doilea rând, argumentul reclamantei potrivit căruia AER ar fi furnizat justificări de ordin general și succinte în susținerea alegerii sale, trebuie precizat că s-a constatat, la punctele 123 și 124 de mai sus, că AER a comunicat reclamantei o motivare suficientă a deciziei sale de anulare a licitației. În această privință, Tribunalul este suficient de lămurit de elementele care figurează la dosar și nu se constată, în plus, că înscrisurile privind procedura de atribuire ar putea fi utile în vederea aprecierii caracterului suficient al motivării furnizate.

156 În ceea ce privește, în al treilea și ultimul rând, argumentul reclamantei potrivit căruia are dreptul să cunoască motivele care au condus la anularea licitației pentru a se asigura de legalitatea actelor autorității contractante, este necesar să se constate că reclamanta nu a prezentat elemente obiective care să conducă la presupunerea că adevăratul motiv de anulare a procedurii diferă de cel expus în scrisoarea din 9 octombrie 2006 (a se vedea punctele 140-142 de mai sus).

157 În acest cadru, este necesar să se sublinieze că cererea de depunere a tuturor înscrisurilor referitoare la respectiva procedură de atribuire, astfel cum a fost dorită de reclamantă, corespunde unei cereri de prezentare a dosarului intern al AER. Trebuie constatat că examinarea de către instanța comunitară a dosarului intern al unui organism comunitar în scopul de a verifica dacă decizia acestuia a fost influențată de alte considerente decât cele indicate în motivare constituie o activitate de cercetare judecătorească cu caracter excepțional. Aceasta presupune că împrejurările care însoțesc decizia respectivă dau naștere unor îndoieli serioase cu privire la adevăratele motive și mai ales unor suspiciuni în legătură cu faptul că aceste motive sunt străine obiectivelor dreptului comunitar și constituie, așadar, un abuz de putere (a se vedea în

acest sens, în ceea ce privește deciziile Comisiei, Ordonanța Curții din 18 iunie 1986, BAT și Reynolds/Comisia, 142/84 și 156/84, Rec., p. 1899, punctul 11). Or, este necesar să se constate că în speță nu se întâlnesc astfel de împrejurări.

158 Rezultă din cele expuse anterior că reclamanta nu a prezentat elemente în susținerea utilității pentru procedură a depunerii tuturor înscrisurilor privind procedura de atribuire. Este necesar așadar să se respingă cererea de depunere a acestor înscrisuri.

**Cu privire la cheltuielile de judecată**

159 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

160 Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor AER.

161 Pe de altă parte, la articolul 87 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul de procedură se precizează că instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. În consecință, Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta)

declară și hotărăște:

**1) Respinge acțiunea.**

**2) Sogelma – Societá generale lavori manutenzioni appalti Srl suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Agenția Europeană pentru Reconstrucție.**

**3) Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 8 octombrie 2008.

Grefier Președinte

E. Coulon M.E. Martins Ribeiro

# Cuprins

Cadrul juridic . . . . . II - 2778

Istoricul cauzei . . . . . II - 2779

Procedura și concluziile părților . . . . . II - 2782

Cu privire la admisibilitate . . . . . II - 2785

A — Referitor la competența Tribunalului de a se pronunța cu privire la o acțiune introdusă în temeiul articolului 230 al patrulea paragraf (CE) împotriva unui act al AER . . . . . II - 2785

1. Argumentele părților . . . . . II - 2785

2. Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 2787

B — Cu privire la necesitatea unei reclamații administrative prealabile . . . . . II - 2793

1. Argumentele părților . . . . . II - 2793

2. Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 2794

C — Cu privire la respectarea termenului de formulare a acțiunii . . . . . II - 2796

1. Argumentele părților . . . . . II - 2796

2. Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 2797

D — Cu privire la admisibilitatea acțiunii în ceea ce privește anularea deciziei de a organiza o nouă licitație . . . . . II - 2800

1. Argumentele părților . . . . . II - 2800

2. Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 2801

E — Cu privire la admisibilitatea acțiunii în măsura în care reclamanta invocă drepturile DOK ING . . . . . II - 2802

1. Observații introductive . . . . . II - 2802

2. Argumentele părților . . . . . II - 2803

3. Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 2804

F — Concluzie cu privire la admisibilitatea acțiunii . . . . . II - 2806

Cu privire la fond . . . . . II - 2807

A — Cu privire la cererea de anulare a deciziei de anulare a licitației . . . . . II - 2807

1. Argumentele părților . . . . . II - 2807

a) Cu privire la primul aspect al motivului unic, întemeiat pe caracterul insuficient al motivării . . . . . II - 2807

b) Cu privire la al doilea aspect al motivului unic, referitor la caracterul ilogic și contradictoriu al motivării . . . . . II - 2808

2. Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 2809

a) Observații introductive . . . . . II - 2809

b) Cu privire la primul aspect al motivului unic, referitor la caracterul insuficient al motivării . . . . . II - 2811

c) Cu privire la al doilea aspect al motivului unic, referitor la caracterul ilogic și contradictoriu al motivării . . . . . II - 2813

B — Cu privire la cererea de reparare a prejudiciului ce se pretinde a fi fost suferit . . . . . II - 2817

1. Argumentele părților . . . . . II - 2817

2. Aprecierea Tribunalului . . . . . II - 2818

C — Cu privire la cererea de a depune înscrisuri . . . . . II - 2819

Cu privire la cheltuielile de judecată . . . . . II - 2821